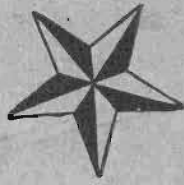

4530

Α
Σ
Τ
Η
Ρ

ΤΗΣ

ΟΜΟΝΟΙΑΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ

ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΚΩΦ

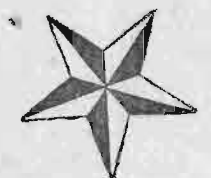
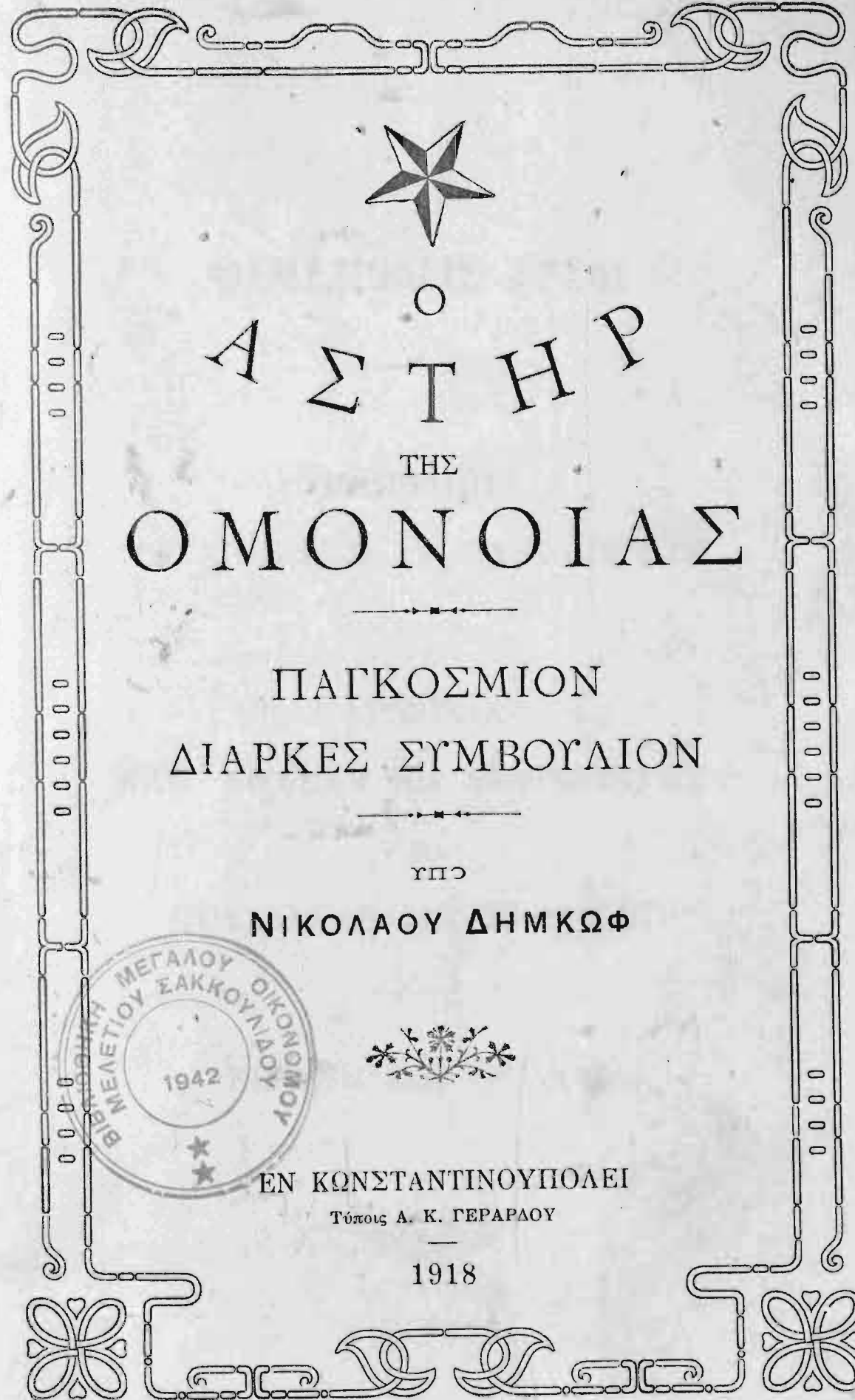

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΥ

1918

4530

ΑΣΤΗΡ

ΤΗΣ

ΟΜΟΝΟΙΑΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ

ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΚΩΦ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τόπος Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΥ

1918

SISMANOGLIO
MUSEUM

ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΑΙ

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

ΑΡΜΟΝΙΑ

ΚΑΘ' ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

ΔΙΑ

ΤΟΥ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ

ΕΙΡΗΝΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

SISMANOGLIO
MILANO

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἀναλογιζόμενος ὅτι τὰ τρία μέγιστα παγκόσμια ζητήματα: τὸ Πολιτικόν, τὸ Θρησκευτικὸν καὶ τὸ Κοινωνικόν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπορροφῶσι τὴν καλλίστην μοῖραν τῆς ζωτικῆς ἡμῶν ἐνεργητικότητος, αἰείποτε συνεκλόνησαν καὶ ἀνεστάτωσαν σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα,

Διαπιστῶν πρὸ πάντων ὅτι πᾶσαι αὐταὶ αἱ παγκόσμιαι ἀναστατώσεις ἢ συνταράξεις συνεπάγονται συνεπείας τεραστίας καὶ ἀξιοθρηνήτους, αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἀποσβεννύουσιν ἀναριθμήτους ἐστίας καὶ βυθίζουσιν εἰς τὰ δάκρυα μυριάδας ἀνθρώπων,

Ἐλπίζων ἀφ' ἑτέρου ὅτι ὁ ἄνθρωπος, τὸ εὐγενὲς αὐτὸ καὶ νοῆμον πλάσμα, τὸ πεπρoικισμένον διὰ συνειδήσεως καὶ δι' ὀρθοῦ λόγου,

θὰ δυνηθῆ ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ ἐξεύρη τὸ μέσον ὅπως
θέσῃ τέρμα εἰς πάσας αὐτὰς τὰς ὁμότητας, αἵτινες
σπαράττουσι καὶ τὰς ἡκιστα εὐαισθητοὺς καρδίας,

Ἔλαβον τὸ θάρρος νὰ χαράξω τὰς ὀλίγας ταύ-
τας γραμμάς, πεποινθῶς ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, οἰασδή-
ποτε περιοπῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ἔχει τὸ ἱερὸν κα-
θῆκον νὰ συνεισφέρει τὸν κόκκον τῆς ἄμμου εἰς τὴν
δημιουργίαν αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἀπὸ τῆς κορυ-
φῆς τοῦ ὁποίου θὰ πηγᾶσῃ καὶ θὰ ἐκλάμψῃ εἰς
αἰῶνα τὸν ἅπαντα τὸ ἔκπαυλον Φῶς τῆς Εὐσυνειδη-
σίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαλείψῃ διὰ
παντὸς τὰς ἄφρονας ἐκείνας διχονοίας, ἐπ' ἀγαθῶ
τῶν μελλουσῶν γενεῶν καὶ πρὸς δόξαν τῆς Ἀνθρω-
πότητος.

Ἐγγραφον ἐν Μακροχωρίῳ, 1916-17.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ Ἐκθέσεις

- Α' — ΑΜΟΙΒΑΙΟΣ ΣΕΒΑΣΜΟΣ
- Β' — Η ΥΛΙΚΗ ΒΙΑ
- Γ' — Η ΠΟΝΗΡΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ
- Δ' — ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ
- Ε' — ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ
- Ϛ' — ΥΠΕΡΓΕΡΑ ΗΘΙΚΗ
- Ζ' — ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
- Η' — ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
- Θ' — ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΑΥΘΕΝΤΙΑΣ
- Ι' — ΑΙΤΙΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ
- ΙΑ' — ΦΡΟΝΗΣΙΣ !!!
- ΙΒ' — ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΜΑΘΗΜΑ
- ΙΓ' — ΔΡΑΣΙΣ ΑΠΟΤΟΜΟΣ ΚΑΙ ΒΑΘΜΙΑΙΑ
- ΙΔ' — ΣΥΝΕΧΙΣΙΣ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ
- ΙΕ' — ΑΠΟΡΙΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διαδικασίαι καὶ Ἐπιτεράσματα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Τὸ ὑψέρτατον μέσον

- Α' — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
- Β' — ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΡΙΑ
- Γ' — ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΣΥΜ-
ΒΟΥΛΙΩΝ
- Δ' — ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
- Ε' — ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΙΣΤΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἔδρα τοῦ Διαρκοῦς Παγκοσμίου

Ἐμβουλίου

- Α' — ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΟΙ ΟΡΟΙ
- Β' — Η « ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ »
- Γ' — ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΣ
- Δ' — ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΙΝΕΣ

Ἐκκοῦς ἱερός.

Μέσα ὑπέροχα.

Ἄποτελέσματα ἀσφαλῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ σκέψεις

Α' — Ἀμοιβαῖος σεβασμός

Εἰρήνη μεταξύ δύο ἀτόμων ὑφίσταται ἐφ' ὅσον ταῦτα σέβονται τὰ ἀμοιβαῖα αὐτῶν δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τὰς θρησκείας, ὡς καὶ εἰς τὰ διάφορα δόγματα.

Ὁ σεβασμὸς ἄρα τῶν δικαιωμάτων εἶναι ἡ μοναδικὴ θεμελιώδης βᾶσις, ἐφ' ἧς ἐρείδονται πᾶσαι αἱ ἀγαθαὶ σχέσεις μεταξύ τῶν διαφόρων μελῶν τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας. Οὗτος εἶναι ὁ ἀπαραίτητος ὅρος διὰ τὴν διατήρησιν ἁρμονικῶν σχέσεων μεταξύ πάντων τῶν ἐμψύχων ὄντων. Ἄμα

ὡς παραγνωρισθῆ ἢ ἀρχὴ αὕτη, ἀδύνατον πλέον νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη.

Καὶ τῷ ὄντι, τίς ἐξ ἡμῶν δὲν παρατήρησεν ὅτι, εὐθύς ἅμα θιγῆ τὸ δικαίωμα τινος, ἔστω καὶ βρόφους, μορφασμοὶ δυσαρρεσκείας ἢ καὶ ἔριδες ἀμέσως γεννῶνται; Μήπως ὅλοι οἱ παρατηρηταὶ δὲν εἶναι σύμφωνοι ὅτι συγκρούσεις μεταξὺ τῶν ἐντόμων, τῶν πτηνῶν, ἢ τῶν ἄλλων ζώων, λαμβάνουσι χώραν εἰς ἐκάστην προσβολὴν τῶν δικαιωμάτων των;

B. — Ἡ ὑλικὴ βία

Ἐλέχθη καὶ κατὰ κόρον ἐπανελήφθη ὅτι: «*Ἡ ἰσχὺς ὑπερτερεῖ τοῦ δικαίου*» ὡς καὶ «*Διὰ τὰ ἔχης τὴν εἰρήνην παρασκευάζου εἰς πόλεμον*». Ἄλλ' αἱ δύο αὗται ἀρχαὶ δὲν εἶναι βάσιμοι, διότι ἡ ἀνθρωπίνη ἰσχὺς ἦτο καὶ θὰ ἦναι αἰωνίως ὑποκειμένη εἰς μεταπτώσεις. *Ἄνθρωπος σήμερον ἰσχυρός, δύναται τὴν ἐπαύριον νὰ καταστῆ ἀνίσχυρος, ὡς καὶ τὰνάπα-*

λιν. Πᾶς τις ἄρα δύναται νὰ ἀναλογισθῆ τὰς *συνεπειάς* εἰρήνης βασιζομένης ἐπὶ τῆς βιαίας ἰσχύος, τὰς τρομερὰς ἐκείνας, τὰς ἀτελευτήτους ἐκδικήσεις, τῶν ὁποίων αἱ περιγραφαὶ πληροῦσι τοὺς τόμους τῆς Γενικῆς Ἱστορίας.

Ἡ ἀρχὴ τῆς βίας παράγει μόνον σχετικὰ καὶ ἐφήμερα ἀποτελέσματα, οὐδεμίαν παρέχοντα ἐγγύησιν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας. Ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἠδύνατο ἴσως νὰ δικαιολογηθῆ εἰς χρόνους ἀπρηχαιωμένους, καθ' οὓς ἡ μὲν ἀνθρωπίνη κοινωνία ἦτο εἰσέτι ἀκατάρτιστος, οἱ δὲ διάφοροι ἀνθρωπῖνοι ὄμιλοι ἦσαν λίαν διηρημένοι καὶ λίαν ἀποκεχωρισμένοι καὶ ἐπεκράτει ἀμάθεια. Σήμερον ὅμως, σήμερον κατόπιν τοσαύτης κοινωνικῆς ἀναπτύξεως καὶ κατόπιν τοσοῦτων διδαγμάτων, ἅτινα παρέχει ἡ ἱστορία, ἡ ἀρχὴ τῆς βίας ἀπώλεσε τελείως τὴν ἀξίαν αὐτῆς, ἔνεκα δὲ τῆς μεγίστης προόδου καὶ τῶν ἐν ταῖς τέχναις ἐφευρέσεων καθίσταται ὀσιμέραι καὶ ὀλεθριωτέρα.

Γ' — Ἡ πονηρὰ Διπλωματία

Ὡς δὲ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἢ κτηνώδης βία, οὕτω δὲν εἶναι βάσιμος οὔτε ἢ διαδεδομένη γνώμη ὅτι ἢ διπλωματικὴ πονηρία παρέχει εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα. Αἱ ἐπιτυχίαι αἱ οὕτω κτώμεναι εἰσὶν ἐπίσης οὐ μόνον ἐφήμεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβεῖς, διότι *πᾶσα παράνομος πράξις γεννᾷ ἀντίδρασιν, ἣτις βραδύτερον ἐπιδεινοῖ τὴν κατάστασιν.*

Τὸν σήμερον πονηρὸν διπλωμάτην ὑπερβάλλει τὴν ἐπιούσαν ἕτερος ἰκανώτερος, ἢ μᾶλλον τὸ ἔργον αὐτοῦ, τὸ φαινομενικῶς τόσον ὠραῖον, ἀλλ' ἄνευ θεμελίων, ἀμέσως καταρρίπτεται ὑπὸ τῆς ὑλικῆς βίας. Ὁμοιάζει ἀκριβῶς πρὸς ἐκείνας τῶν ἀσταθῶν φυσικῶν ἰσορροπιῶν, ἃς ἀποπειροῦναι νὰ ἐπιτύχη τις διὰ τεχνητῶν μέσων. Τῶν τεχνητῶν μέσων αἰρομένων, ἐνσκήπτουσιν ἀμέσως αἱ διαταράξεις. Πόσα ἢ ἱστορία καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην δὲν διδάσκει εἰς ἡμᾶς!

Δ' — Καθολικὴ εὐστάθεια

Ἐφοῦ ἢ εὐστάθεια ὅλων τῶν σωμάτων τῶν ἀποτελούντων τὸ Σύμπαν βασιίζεται ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας ἰσορροπίας, καὶ ἀφοῦ ἢ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος ἀποτελεῖ συγκριτικῶς ἓν μέρος τοῦ Σύνπαντος, πῶς δύναται τις νὰ μὴ παραδεχθῇ ὅτι ὁ κανὼν αὐτὸς τῆς ἀμοιβαίας ἰσορροπίας δεόν νὰ ρυθμίξη τὰς πρὸς ἄλληλα σχέσεις καὶ τῶν διαφορῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπότητος; Δὲν θὰ ὑπάρχη ἄρα εἶδος συναφείας, παραλληλισμοῦ, ἢ τοῦλάχιστον ἀναλογίας μεταξὺ τῶν νόμων τοῦ ἀχανοῦς Σύνπαντος καὶ τῶν ἐλαχίστων αὐτοῦ μορίων;

Οὔτε λοιπὸν οἱ τρομεροὶ ἐξοπλισμοί, οὔτε αἱ ὑψηλότεραι διπλωματικαὶ ἰκανότητες δύνανται νὰ θέσωσι καὶ συγκρατήσωσι τὴν ἁρμονίαν καθ' ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ μόνον ὁ νόμος ὁ μοναδικός, ὁ ἀναλλοίωτος, ἦτοι:

**Ἡ ἀμοιβαία ἰσορροπία τῶν διαιωμάτων
καὶ καθηκόντων ὅλων ἡμῶν.**

Ἀκολουθήσωμεν εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς τοὺς νό-

μους τῆς Φύσεως καὶ θὰ εὐρισκώμεθα πάντοτε ἐν τῇ ἀσφαλεῖ ὁδῷ.

Ε' — Νόμοι καὶ Συνθήκαι

Σοφοὶ νομοθέται ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ καταστήσωσι σεβαστὰ τὰ ἀμοιβαῖα δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν, εἰργάσθησαν καὶ ἐθέσπισαν νόμους καθορίζοντας τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀτόμων.

Κυβερνήσεις πεφωτισμέναι, ἐπιθυμοῦσαι ὡσαύτως νὰ διατηρήσωσιν ἀγαθὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἰργάσθησαν ἐπίσης καὶ κατήρτισαν συμβάσεις καὶ συνθήκας **διεθνεῖς**.

Οὐδεὶς ἐχέφρων ἀμφισβητεῖ τὴν χρησιμότητα τῶν διεθνῶν τούτων συμβολαίων. Ἐν τούτοις αἱ συνθήκαι αὗται δὲν ἔδωκαν μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα θετικά, ὡς τὰ δοθέντα ὑπὸ τῶν νόμων

τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

1^ο) Οἱ ἀστικοὶ νόμοι διατελοῦσιν ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων χρόνων ὑπὸ τὴν ἐνδελεχῆ μελέτην νομοθετῶν ἀπειραρίθμων, καθ' ἀπάσας σχεδὸν τὰς χώρας τοῦ κόσμου. Οἱ νόμοι οὗτοι, ὑποβαλλόμενοι ταῦτοχρόνως εἰς πείραν καὶ ἐφαρμογὴν προοδευτικὴν καὶ συνεχῆ, κατέστη δυνατόν νὰ τελειοποιηθῶσιν, ἐφαρμοζόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας, δι' ἣν παρεσκευάσθησαν, ἀπέδωκαν σοβαρὰ ἀποτελέσματα.

2^ο) Αἱ διεθνεῖς συνθήκαι, ἔχουσαι τὴν γένεσιν αὐτῶν σχετικῶς πλέον πρόσφατον, καὶ ἐφαρμοζόμεναι κατὰ διαλείμματα μεταξὺ πεπολιτισμένων τινῶν ἐθνῶν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φθάσωσιν εἰς ἴσον βαθμὸν τελειότητος. Αἱ συμβάσεις αὗται, κυρίως ὡς **μὴ ὑποβαλλόμεναι** εἰς καθολικὴν κύρωσιν, ὡς καὶ εἰς ὑπέριτον τινα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἔλεγχον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποφέρωσιν ἢ ἀποτελέσματα ἥκιστα σοβαρά.

Ἡ ἀπλουστέρα λογικὴ ἄγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι εἶναι μάλιστα εὐχερέστερον νὰ διατηρηθῶσι καλαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν θρησκευμάτων, τὰ ὁποῖα διέπονται ὑπὸ ἀρχηγῶν μεμορφωμένων καὶ πεφωτισμένων, ἢ μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις πολλάκις ἐλλείπουσιν ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἠθικὴ. Ἐν τούτοις, οἱ πόλεμοι καὶ αἱ διχόνοια ἐξακολουθοῦσι πάντοτε ὑφιστάμεναι μεταξὺ τῶν ἐθνοτήτων καὶ τῶν θρησκευμάτων!!... Περιφανῆς ἀπόδειξις, ὅτι *ἡ μέχρι τοῦδε ἀναφορικῶς τῶν διεθνῶν καὶ θρησκευτικῶν σχέσεων ἀκολουθουμένη ὁδὸς* δὲν εἶναι ἐκείνη, ἣν δέον νὰ ἀκολουθῶμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον.

ΣΤ' — Ὑπερτέρα ἠθικὴ

Αἰῶνων διαρρεόντων, τῆς δὲ αὐστηρότητος τῶν νόμων ἀδυνατούσης νὰ θέσῃ χαλινὸν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀδικίαν, ἐνεπνεύσθησαν οἱ προφῆται

νὰ δράσωσι δι' ὑπερέρας ἠθικῆς, ἐνισχύοντες τὴν ἀληθῆ συνείδησιν τῶν ἡμετέρων «καθηκόντων». Ἀλλά, δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ, εἶναι τοσοῦτον ἀσθενοῦς δυνάμεως, ὥστε πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ κακοῦ, δὲν φοβεῖται πολλάκις οὔτε τὰς θείας αὐτὰς ἐντολὰς καὶ λησμονεῖ σχεδὸν πάντοτε ταύτας.

Ζ' — Μόρφωσις καὶ Πολιτισμὸς

Τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ διαδιδομένων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐνεφανίσθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων καὶ ἕτεροι παράγοντες, οἵτινες ὠθοῦσιν ἡμᾶς εἰς σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἄλλου. Οἱ παράγοντες οὗτοί εἰσιν ὁ πρὸς ἑαυτὸν σεβασμὸς καὶ ὁ ἀπὸ τῆς δημοσιότητος φόβος, οὓς καὶ ὁ ὀπωσοῦν σοβαρὸς αἰσθάνεται, καὶ οἵτινες ἐκτὸς τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων νόμων ὑποχρεοῦσιν ἡμᾶς εἰς ἀποχὴν ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς ἄλλους ἀδικίας.

Εἶναι λίαν βεβαιωμένον ὅτι ὁ δεύτερος τῶν παραγόντων τούτων ἐπίδραξ, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς δημοσιότητος τοῦ διαπραχθέντος σφάλματος. Οὕτως, ἄτομόν τι δὲν ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν, ἂν εἷς, ἢ ὀλίγοι μόνον γνωρίζουσι τὸ ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθὲν σφάλμα, ἀλλὰ θὰ ὀπισθοχωρήσῃ ἀσφαλῶς ἐνώπιον τῆς πιθανότητος τῆς δημοσίας ἀποκαλύψεως καὶ ἐκθέσεως.

Κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, ἐκάτερος τῶν ἐμπολέμων ὁμίλων, συναισθανόμενος τὸ ἄμετρον μέγεθος τῆς εὐθύνης αὐτοῦ, πᾶσαν προσπάθειαν καταβάλλει ὅπως ἐπιρρίψῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀντίπαλον, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν παγκόσμιον κατάραν. Τοῦτο ἄρα γε δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἐνυπάρχει τι, ὅπερ ὁ ἄνθρωπος φοβεῖται περισσότερον ἢ τοὺς ἀστικούς, τοὺς διεθνεῖς καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς θείους νόμους;

Η' — Συνείδησις καὶ εὐθύνη ἐνώπιον τῆς ἱστορίας

Ἡ ἐνώπιον τῆς ἱστορίας εὐθύνη εἶναι λοιπόν, μετὰ τὴν συνείδησιν, ὁ ἰσχυρότατος τῶν παραγόντων, ὁ καθοδηγῶν τοὺς πολιτικούς ἄνδρας εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν. Τοῦτο ὅμως ἀληθεύει δι' ἐκείνους, οἵτινες εὐμοιροῦσιν εὐρείας μορφώσεως καὶ ἠθικῆς ὄντως ὑπερόχου. *Εὐτυχῆ τὰ ἔθνη τὰ ἔχοντα τοιοῦτους ἀρχηγούς!*

Οἱ δύο ἀντιμαχόμενοι ὄμιλοι τοῦ φοβεροῦ παγκοσμίου πολέμου, διαπιστοῦντες ἐν τῇ ἐξακολουθήσει αὐτοῦ τὴν φρικώδη σοβαρότητα τῆς συρράξεως, καὶ ὠθούμενοι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως καὶ ὑπὸ τοῦ λίαν ἰσχυροῦ τούτου παράγοντος, τῆς εὐθύνης ἐνώπιον τῆς ἱστορίας, ἐπεζήτησαν ἐπανειλημμένως τὸ μέσον, ὅπως θέσωσι πέρασ εἰς αὐτὴν τὴν ἀνθρωποσφαγὴν, παρομοία τῆς ὁποίας δὲν ὑπῆρξεν. Ἀλλὰ φυσικῶς τοῦτο δὲν ἦτο εὐκόλον, διότι ἢ ἐκ τῆς Οἰγείσης φιλοτιμίας ἐκτραγείσα ἐμπάθεια δὲν γνωρίζει ὅρια.

Θ' — **Ἀνάγκη ἀνωτέρας ἀυθεντίας**

Ἄφ' ἑτέρου αὐτοὶ οὗτοι οἱ ὄμιλοι θὰ ἐθεώρουν ἑαυτοὺς λίαν εὐτυχεῖς, ἂν ἐγκαίρως ἦν δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ ἀρχὴ τις ἀληθῶς ἀρμονία, ἄλλαις λέξεσιν **ἀνωτέρα τις ἀυθεντία**, ἣτις ἤθελε δυνηθῆ νὰ προλάβῃ τὰς ἀνυπολογίστους αὐτὰς συμφοράς, ἢ τοῦλάχιστον νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς ἀμοιβαίας καταστροφάς! Ἄλλ' ἐξ ἀμελείας, ἢ σφάλματος ἀξιοθρηνήτου, οὐδὲν ἐνηργήθη ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα, καὶ ἡ καταστροφή ἐπέπρωτο νὰ ἐξακολουθήσῃ, ὡς συμβαίνει ἐπὶ πυρκαϊᾶς μεγάλης, δι' ἣν οὐδεὶς προεῖδε τὰ μέσα τῆς καταστολῆς.

Γ' — **Αἰτίαι τῶν πολέμων**

1. ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑ. — Τὸ πάλαι, ἡ ματαιοδοξία κραταιοῦ τινος ἀρχηγοῦ χώρας, ὑποκρυπτόμενη μὲν πολλάκις ὑπὸ ψευδῆ προσχήματα ἀρετῆς, πράγματι ὁμως πηγάζουσα ἐξ ἀμέτρου φιλοδοξίας,

ἢ ἀχαλινώτου ὑπερηφανείας, ὑπῆρξε μία τῶν ἀσυνετωτάτων τοῦ πολέμου αἰτιῶν καὶ διαστάσεων τοσοῦτον τρομακτικῶν, ὥστε, δυνατὸν εἶπειν, ἡ κενοδοξία ἦτο ὁ ἀπαισιώτατος ὑποβλεὺς τῶν πολέμων τῶν αἱματοκυλισάντων καὶ ἐρημοσάντων τὸν κόσμον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

2. ΖΗΛΟΥΠΙΑ. — Ὁ φθόνος πρὸς ἕνα λαόν, ἢ ἐν ἔθνος, διὰ τὴν δεῖνα ἐπιτυχίαν, ἢ τὸ δεῖνα πλεονέκτημα, γεννᾷ εἰς τοὺς κόλπους τῶν ὄχλων ἀτμόσφαιραν ἀδίκου ἔχθρας, ἣτις, βαθμηδὸν ἐπιδεινουμενῆ, καταντᾷ πηγὴ συγκρούσεων, ὅπουθεν πηγάζει μοιραίως ὁ πόλεμος. Ὁμοιάζει πρὸς τὰς ἀμειλίκτους ἐκείνας μολυσματικὰς ἐπιδημίας, αἵτινες, ἅπαξ ἐνσκήψασαι, ἐπεκτείνονται, καὶ δὲν σταματῶσιν, εἰμὴ μόνον ὅταν δὲν εὐρίσκωσι πλέον οὐδὲν νὰ καταφάγωσιν.

3. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ. — Σήμερον ἡ κυριώτερα αἰτία τῶν πολέμων εἶναι ἡ ἀντιζηλία τῶν ἔθνων. Αὕτη εἶναι δικαία καὶ σωτηριώδης

ὅταν ἐκδηλοῦται δι' ἐπωφελοῦς ἀμίλλης, χρησιμευούσης εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄλλ' ὅταν ἦναι ἄδικος, ὅταν ἐκτρέπεται εἰς σκαιὸν καὶ ἀμείλικτον ἀνταγωνισμόν, ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν ἐξασθένησιν τοῦ ἀντιπάλου ἔθνους καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ζωτικῶν αὐτοῦ μέσων, ἀποβαίνει πηγὴ ἀενάων διενέξεων, αἵτινες ἀναποφεύκτως συνεπάγονται μεγίστους διεθνεῖς πολέμους.

Ἐν τούτοις καὶ ἄλλα αἴτια, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἔμμεσα καὶ δευτερεύοντα, εἶναι προσέτι ἱκανὰ νὰ *ὀδηγήσωσιν εἰς τὰς αὐτὰς συνεπείας*, εἰς τὸν πόλεμον. Παραδείγματος χάριν:

α) Ἡ μὲν *ὑπέκκλισις ὑπερτέρον πατριωτισμοῦ* ὀδηγεῖ ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸν σωβινισμόν καὶ εἰς τὰς ἐπιφόβους αὐτοῦ συνεπείας, ὡς ὑπέριμετρος πρὸς τὰ τέκνα ἀγάπη γεννᾷ παρ' αὐτοῖς τυφλὴν ἔπαρσιν καὶ τὰς συνεπείας αὐτῆς τὰς ὀλεθρίας.

β) Ἡ δὲ *καλλιέργια φιλίας ὅλως εἰδικῆς πρὸς ἓν καὶ μόνον ἔθνος, ἢ πρὸς μίαν θρησκείαν*, δύναται

νὰ γεννήσῃ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀμφιβολίαν ἢ ζηλοτυπίαν, καὶ δίδει χώραν εἰς ἀποτελέσματα φοβερά, εἰς τὰ ὁποῖα παρασύρεται τις μοιραίως.

γ) Ἡ *ὑπόθαλις πάλιν μίσους πρὸς ἓν ἔθνος ἢ μίαν θρησκείαν*, ὀδηγεῖ εἰς ὁδόν, ἧς δὲν δύναται τις νὰ προΐδῃ καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς ἀμέσους συνεπείας. Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις διὰ τὰς ἄλλας, αἵτινες εἶναι ἀπείρως ἀπομακρυσμένα;

δ) Τέλος ὑπάρχουσι πολλάκις περιστάσεις, καθ' ἃς ἡ ρῆξις παράγεται ἐκ *τυχαίων ἐπεισοδίων*, ἀπλῆ δὲ φιλικὴ μεσολάβησις δύναται νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸν ἐν αὐτῇ τῇ γενέσει αὐτοῦ, πρὸς μεγάλην ἀνακούφισιν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Ἐνίοτε ὅμως καὶ αὐτὴ ἔτι ἢ μικρὰ σύγκρουσις αὐξάνει καὶ ἐπιδεινοῦται ἀπείρως, τοῦτο δέ, διότι δὲν ἐλήφθη ἐγκαίρως ἡ φροντίς νὰ δοθῶσιν ἐξηγήσεις καὶ νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις.

ΙΑ' — Φρόνησις !!!

Ἡ στοιχειώδης φρόνησις ἐπιβάλλει νὰ προλαμβάνηται τὸ κακὸν προτοῦ γεννηθῆ, ἢ τοῦλάχιστον ἅμα τῇ γεννήσει αὐτοῦ, διότι καθίσταται, ἂν οὐχὶ ἀδύνατον, λίαν ὅμως δύσκολον νὰ σταματήσῃ **βραδύτερον**. Ἀρχαῖος φιλόσοφος, προνοῶν τὸ ἀποβησόμενον, ἐτιμῶρει τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ *πρὶν οὗτος διαπράξῃ κακόν τι*. Ὁ γηραιὸς ἐκείνος σοφὸς ἰσχυρίζετο ὅτι, κατόπιν ἢ τιμωρία θὰ ἐπήρχετο λίαν ἀργά. Θαυμασία πρόσκλησις εἰς τὴν πρόνοιαν!!...

Πρὸ δεκαπενταετίας, ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ρώσων, βλέπων τὴν σταθερὰν αὔξησιν τῶν ἐξοπλισμῶν, ἣτις ἔκτοτε εἶχε φθάσει εἰς βαθμὸν σχεδὸν ἀβάστακτον, προῦκάλεσε τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης διὰ τὸν γενικὸν ἀφοπλισμὸν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πρότασις ἐπῆλθε τρόπον τινὰ **λίαν ἀποτόμως** καὶ ἐν ταύτῳ **λίαν ἀργά**, ὥστε νὰ προλάβῃ κακὸν ἤδη προκεχωρημένον. Οἱ ἐξο-

πλισμοὶ ἄρα ἐξηκολούθησαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, καὶ σήμερον βλέπομεν τὰ ἀποτελέσματα!!! Ὅταν τὰ σύννεφα ὑπερπυκνωθῶσιν, ἢ θύελλα θὰ ἐκραγῆ.

ΙΒ' — Τὸ πάθημα μάθημα

Νῦν, δεδομένου ὅτι μετὰ τὸν φρικτὸν τοῦτον παγκόσμιον πόλεμον, ἡ ἀνθρωπότης τρόπον τινὰ θὰ **ἀναγεννηθῆ**, ἵνα μὴ αἱ μέλλουσι γενεαὶ ἐκτεθῶσιν εἰς τὸν κίνδυνον νὰ ἐπαναπέσωσιν εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα καὶ ἐπαναρχίσωσι βραδύτερον τὴν τρομερὰν ταύτην ἀλληλοσφαγὴν, ἐπιβάλλεται εἰς πᾶν ἄτομον ἐχέφρον, *ἀλλὰ κυρίως εἰς τοὺς ἄρχοντας τοὺς πονοῦντας τὰ ἔθνη αὐτῶν*, νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἐκείνου, ὅπερ ἀπὸ αἰῶνων ἔδει βαθμιαίως νὰ γίνῃ, ὅπως μίαν ἡμέραν μὴ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σταματήσωσι τὸ κακὸν **ἀποτόμως**, ὅτε καὶ πάλιν θὰ ἦναι **λίαν ἀργά**.

ΙΓ' — Δραῖσις ἀπότομος καὶ βαθμιαία

Οἱ φυσικοὶ νόμοι ἀποδεικνύουσιν ὅτι πᾶσα ἀπότομος ἐνέργεια παράγει κακὰ ἀποτελέσματα, ἐνῶ πᾶσα ἐνέργεια ρυθμικὴ καὶ σταθερὰ τελεσιουργεῖ διαρκῶς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Οὕτω πᾶς κλονισμὸς προξενεῖ καταστροφὴν, ἐνῶ ἐλαχίστη δύναμις, ἐνεργοῦσα ὁμῶς σταθερῶς, δύναται νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν καὶ νὰ προσδώσῃ τὴν μεγαλειτέραν ταχύτητα εἰς μέγιστον ὄγκον, ἀρκεῖ ἢ μὲν δύναμις νὰ ἐξακολουθῇ ἐνεργοῦσα ἐπὶ τὸ ἀπαιτούμενον χρονικὸν διάστημα, ὃ δὲ ὄγκος νὰ μὴ εὐρίσκηται ὑπὸ ὄρους εἰδικοῦ ἐμποδίου.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς Φύσεως δεικνύει, προσέτι ὅτι πάντα τὰ μόνιμα δημιουργήματα, τὰ τε φυσικά, πολιτικά, θρησκευτικά, καὶ ἄλλα, ἔσχον ὡς οὐσιώδη συντελεστὴν αὐτῶν τὸν χρόνον. Πᾶσα τελειοποίησις τοῦ κόσμου ἀπὸ ἀπόψεως τῶν φυλῶν, ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς, τεχνικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ οἰουδήποτε ἄλλου κλάδου, ἐπετεύχθη ὑπὸ τὴν ἐπί-

δρασιν τοῦ ἰσχυροῦ τούτου παράγοντος, τοῦ χρόνου. Οὕτω καὶ ἡ τελειοποίησις τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτῆρος καὶ ἡ ἐκ τούτου βελτίωσις τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀτόμων, ἔθνων καὶ θρησκευτῶν δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ εἰμὴ βασιζομένη ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παράγοντος.

ΙΔ' — Συνέχισις καὶ ὄροι τῆς δράσεως

Ὅμοῦ μετὰ τοῦ χρόνου, ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐδὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ καὶ ὅστις εἶναι ἀναγκαῖος καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κίνησιν τοῦ φωτὸς μετὰ τῆς ἰλιγγιώδους αὐτοῦ ταχύτητος, καὶ ἕτερος παράγων συμβαδίζει τὴν αὐτὴν ἔχων ἐπίσης σπουδαιότητα. Ὁ παράγων οὗτος εἶναι ἡ συνέχισις τῆς ἐνεργείας, ἐφαρμοζομένη προδηλῶς εἰς τὸ σύνολον τῶν πρὸς λύσιν ζητημάτων καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τοὺς ἀπαιτούμενους ὄρους. Ὅπως ὁ χρόνος δέον νὰ ᾖ συνεχής, οὕτω καὶ ἡ ἐνέργεια, βαδίζουσα παραλλήλως, ὀφείλει νὰ ᾖ συνεχής.

Τότε και μόνον τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα δυνατὸν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ ἀνώτατον ὄριον.

ΙΕ' — Ἀπορίαι

α) Τίνα ἀποτελέσματα θετικὰ δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν συνεδρίων καὶ τῶν συνδιασκέψεων, αἱ ὁποῖαι συγκαλοῦνται μὲν κατὰ διαλείμματα τόσον μακρά, συνεδριάξουσιν δὲ εἰς ἐκάστην σύγκλησιν ἐσὶ διάστημα διαρκείας τόσον μικρᾶς;

β) Τίνα σοβαρὰ ἀποτελέσματα ἀναμένονται ἐκ τῆς λύσεως προβλήματος, οὗτινος δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ δεδομένα;

γ) Τίνα καλὰ ἀποτελέσματα ἀναμένονται ἐκ τῶν συνελεύσεων τούτων, συγκαλουμένων εἰς ἑσυχὰς καὶ ὑπὸ ὄρους δυσμενεστάτους;

Μόνον ἐνέργεια, ἀρχομένη μὲν ὑπὸ ἐξαιρέτους συνθήκας, μετ' ἐπιμονῆς δὲ ἀπολύτου παρατεινομένη, ἐγγυᾶται νὰ κατορθώσῃ τὰ πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διαπιστώσεις καὶ Ἐνμωεράσματα

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθεισῶν διαφόρων σκέψεων διαπιστοῦμεν καὶ συμπεραίνομεν :

1. — Ὅτι σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης, διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον, εὐρίσκεται ἔκπαλαι παρασυρομένη μοιραίως εἰς ὁδὸν ἀπαισίαν, ἣτις ἀενάως αὐτὴν βασανίζει, καταστρέφει τὴν πρόοδον αὐτῆς καὶ συγκρατεῖ αὐτὴν ἐν καταστάσει διαρκῶς ἀκροσφαλεῖ.

2. — Ὅτι καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν αὐτῆς. Ἀλλὰ συχνάκις αἱ προσπάθειαι αὗται ἀντὶ νὰ ἀποβαίνωσιν εὐνοϊκαὶ καὶ τελεσφόροι, τούναντίον κα-

ταντῶσι μάταιαι καὶ χειρότεροι τῶν ἄλλων μαστίγων καὶ πληγῶν τοῦ κόσμου.

3. — Ὅτι, ἐπομένως, ὀφείλει νὰ ἀναζητήσῃ σωτηρίαν εἰς νέαν τινὰ ὁδόν, ὁδὸν δηλονότι εὐθεΐαν, ἣτις ἀφ' ἑαυτῆς παρουσιάζει φυσικὴν τάσιν εὐσταθείας καὶ κατευθύνσεως ἐν τῇ δημιουργητέᾳ καθολικῇ ἀσφαλείᾳ καὶ ἡσυχίᾳ.

Ἄλλ' ἡ χαραχθισομένη νέα αὕτη ὁδὸς δὲν δύναται νὰ ἦναι ἄλλη εἰμὴ ἡ ὑπὸ τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἐνδεικνυομένη, ἡ ὁδὸς τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, ἡ ὁδὸς ἡ βασιζομένη ἐπὶ τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῆς δικαιοσύνης. Αὕτη εἶναι ἡ μόνη ὁδός, ἣτις θὰ δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ, οὕτως εἰπεῖν αὐτομάτως, τὴν ἡσυχίαν καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον.

Ἐπειδὴ δ' ἀφ' ἐτέρου ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Φύσεως, ἧς μέρος ἀποτελεῖ ἡ ἀνθρωπότης, βελτίωσις τις ὅσονδῆποτε καὶ ἂν ἦναι ποθητή, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀποτόμως, καὶ ὅτι ἡ μετάβασις ἀπὸ οἰαοδῆποτε καταστάσεως εἰς ἄλ-

λὴν πρέπει νὰ συντελῆται πάντοτε βαθμιαίως, ἔπεται ὅτι :

Σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ κοινοῦ

ὀφείλει :

1) Ν' ἀρχίσῃ, εὐθὺς καὶ ἀμέσως, νὰ καλλιεργῇ τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν ἀνὰ μέσον πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν θρησκευμάτων, ἀνὰ μέσον πασῶν τῶν τάξεων καὶ τῶν σωματείων, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀνὰ μέσον πάντων τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

2) Νὰ ἐπιδιώκῃ μετὰ καρτερίας καὶ ἄνευ τινὸς διακοπῆς τὴν ἐξάπλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ὑπερόχου τούτου ἔργου, εἰς τὸ ὅποῖον πᾶς ἄνθρωπος νουνεχῆς ὀφείλει νὰ συνεργάζεται ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ.

3) Νὰ παρασκευάζῃ τοιοῦτοτρόπως, βαθμιαίως, μεθοδικῶς καὶ μετὰ συνέσεως, τὰ μέσα τὰ

πράγματι κατάλληλα ὅπως πραγματοποιηθῆ ὁ σκοπὸς ὁ ἱερώτατος ἐξ ὧν δύναται τις νὰ φαντασθῆ, δηλαδὴ

Η

ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ

ΑΡΜΟΝΙΑΣ

ΚΑΘ' ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Τὸ ὑψέρτατον μέσον

Α' — Παγκόσμιον Διαρκὲς Συμβούλιον

Τὸ μέσον τὸ ὑψίστον καὶ ἐν ταύτῳ ὀρθότατον καὶ θετικώτατον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ συγχρόνως ἅπαντα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀχανοῦς τούτου προβλήματος, καὶ νὰ ἐπιλύσῃ αὐτὸ ἀκινδύνως καὶ ἄνευ κλονισμῶν, φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ δημιουργία ἐνὸς Ἑπερτάτου Συμβουλίου, Παγκοσμίου Διαρκοῦς Συμβουλίου.

Β' — Διαιρέσεις τοῦ Συμβουλίου εἰς τρία

Ἐπιθεωροῦντες τὰς διαφόρους περιπτώσεις τῶν παγκοσμίων διχονοιῶν, συγκρίνοντες αὐτὰς

πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐξετάζοντες ἐκάστην ἰδιαιτέρως, ἀπὸ ἀπόψεως τῶν μέσων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς πρόληψιν αὐτῶν, εὐρίσκομεν ὅτι πάντα τὰ ζητήματα ταῦτα, τῶν ὁποίων ἡ λύσις οὐδὲν ἄλλο οὐσιωδῶς ἀπαιτεῖ εἰμὴ μόνον τὴν **καθολικὴν δικαιοσύνην**, δύνανται νὰ ταξινομηθῶσιν εἰς τρεῖς μεγάλας κατηγορίας, ἦτοι:

- 1) Τὴν τοῦ *πολιτικοῦ* κλάδου,
- 2) Τὴν τοῦ *θησκευτικοῦ* κλάδου,
- 3) Τὴν τοῦ *νομικοῦ* κλάδου.

Ὅθεν τὸ Ἐπίτερον Συμβούλιον, ἦτοι τὸ Διαρκὲς Παγκόσμιον Συμβούλιον, ὅπερ ὀφείλει νὰ δημιουργηθῆ, δεόν ν' ἀποτελῆται ἐκ τριῶν μεγάλων κυρίων συμβουλίων, τοῦ **Πολιτικοῦ**, τοῦ **Θησκευτικοῦ** καὶ τοῦ **Νομικοῦ**, τὰ ὁποῖα ἔσονταί τὰ γενικὰ τμήματα, δυνάμενα νὰ ὑποδιαιρεθῶσιν εἰς ἄλλα, ἀναλόγως τῆς ποικιλίας τῶν ὑπὸ συζήτησιν διαφορῶν παγκοσμίων ζητημάτων.

Γ' — Ἄρμοδιότης καὶ σκοπὸς τῶν τριῶν Κυρίων Συμβουλίων

1) **Πολιτικὸν Συμβούλιον.** — Σκοπὸς αὐτοῦ ἔσται ἡ συνεχὴς μελέτη τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς διατήρησιν εἰρήνης καὶ ὁμονοίας μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου.

2) **Θησκευτικὸν Συμβούλιον.** — Σκοπὸς αὐτοῦ ἔσται ἡ διαρκὴς καλλιέργια εἰρήνης καὶ ὁμονοίας μεταξὺ πασῶν τῶν θησκευιῶν τοῦ κόσμου, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν διαφορῶν αἰρέσεων.

3) **Νομικὸν Συμβούλιον.** — Σκοπὸς αὐτοῦ ἔσται ἡ συνεχὴς μελέτη τῶν μέσων τῶν ἐχόντων ἀντικείμενον τὴν ρύθμισιν καὶ διατήρησιν εὐθυδίκων σχέσεων μεταξὺ ὄλων τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ σύνολον ἄρα τῶν σκοπῶν τῶν τριῶν τούτων Συμβουλίων ἔσται

Ἡ καθολικὴ ἄρμονία καὶ γενικὴ εὐημερία.

Δ' — Έκλογή και διορισμός
τῶν μελῶν

Ἐπειδὴ ἐν τῶν λειτουργημάτων, τῶν σημαντικωτάτων, τῶν εὐγενεστάτων, καὶ ἱερωτάτων, ἐξ ὧν δύνανται νὰ ὑπάρχωσι δι' ἓνα ἄνθρωπον, εἶναι νὰ ἀποτελῆ μέλος τοῦ Διαρκοῦς Παγκοσμίου Συμβουλίου, οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι δέον νὰ καταβάλληται καὶ ἀνάλογος μέριμνα πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὅσῳ περισσόν εἶναι μεμορφωμένος τόσῳ ὀλιγώτερον ὑποχωρεῖ εἰς τὸ κακόν. Ὡσαύτως ὅσῳ ὁ ἄνθρωπος εἶναι προκεχωρημένος εἰς τὴν ἡλικίαν, τόσῳ περισσότεραν πείραν ἔχει καὶ εἶναι ὀλιγώτερον προσιτὸς εἰς τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν. Τέλος, ὅσῳ ὁ ἄνθρωπος πλησιάζει πρὸς τὸν τάφον, τόσῳ περισσότερον καθίσταται ἀμερόληπτος καὶ εὐθύδικος. Ἴδου διατί διὰ προσώπων *σωφρόνων*, ἤτοι μεμορφωμένων, ἡλικιωμένων καὶ πε-

πειραμένων, ὀφείλομεν νὰ σχηματίσωμεν τὸ Διαρκές Παγκόσμιον Συμβούλιον, διὰ τὴν μέλλουσαν ἠθικὴν καὶ ἐν ταύτῳ κοινωνικὴν βελτίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐκάστη χώρα, ἕκαστον ἔθνος καὶ θρησκεία, ὀφείλει νὰ ἐκλέξη ἐξ ἰδίων καὶ διορίσῃ τοὺς ἀντιπρόσωπους αὐτοῦ μεταξὺ τῶν κατεχόντων τὴν ὑψηλοτέραν ἠθικὴν καὶ τὴν μεγαλειτέραν ἰκανότητα, ὡς προοριζομένους καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν οὐχὶ πλέον τῆς ἰδίας αὐτῶν μόνον πατρίδος καὶ θρησκείας, ἀλλ' ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ τοὺς ἀπαλλάσῃ τοῦτο τοῦ ἱεροῦ δικαιώματος καὶ καθήκοντος ἵνα παραμένωσι μέλη τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας, τοῦ ἔθνους, καὶ τῆς ἑαυτῶν θρησκείας.

Λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν τὴν ὑψίστην ἠθικὴν ἀξίαν τοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ τὰς συνεπειὰς τούτων, καταντᾷ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πάντα τὰ μέλη δέον νὰ ᾧσιν ἰσόδια. Οὕτω τὰ μέλη οὐ μόνον θ' ἀπο-

λαύωσι τῆς ἀπολύτου ἀνεξαρτησίας, ἣτις εἶναι ὅρος τοσοῦτον ἀναγκαῖος εἰς παρομοίας περιστάσεις, ἀλλὰ θὰ προσκλήσωνται προσέτι διὰ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς μελέτης, σὺν τῷ χρόνῳ, πείραν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εὐρείαν, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἀσφαλὲς καὶ ἄρτιον δύναται νὰ προκύψῃ.

**Ε' — Διατήρησις τῆς ἀπαρτίας
τῶν μελῶν**

Ἐπειδὴ τὸ Διαρκὲς Παγκόσμιον Συμβούλιον ὀφείλει νὰ ὑφίσταται καὶ νὰ παραμένῃ ἀκέραιον ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἀνθρωπότης αὐτὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ ἔργον αὐτοῦ οὐδέποτε νὰ διακόπτηται, ἔπεται ὅτι ἐν περιπτώσει νόσου ἢ θανάτου ἢ ἄλλου τινὸς κωλύματος ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ, οἱ ἐντολεῖς τούτου ὀφείλουσι νὰ ἀντικαταστήσωσιν αὐτὸ πάραυτα, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλίζηται ἡ τακτικὴ πορεία τῶν

ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀμεροληψία, κεφαλαιῶδες στοιχεῖον, ἔσται ἄλλως τε κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἐξησφαλισμένη, ὅσῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφίζόντων προσεγγίζει εἰς τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἔδρα τοῦ Διαρκοῦς Παγκοσμίου Συμβουλίου

Α' — Οἱ κυριώτεροι ὄροι

Πρὶν περᾶνωμεν τὸν λόγον, ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας τινὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Συμβουλίου τούτου, τὸ ὁποῖον εἶναι πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Αἱ λεπτομέρειαι αὗται ἴσως θὰ θεωρηθῶσι περιττεύουσαι, καθ' ἡμᾶς ὅμως εἶναι ἐνδιαφέρουσαι διὰ τὸν σοβαρὸν λόγον τὸν ἐκφερόμενον εἰς τὸ ρητόν: *Νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ*, ὅπερ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν προκειμένου περὶ τῆς ἔδρας τῶν διαφόρων διευθύνσεων ἀναλόγως τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ἀποστολῆς. Οὕτω ἐκάστη διεύ-

θυνσις, ἵνα δυνηθῇ νὰ λειτουργῇ προσηκόντως, δέον νὰ ἔχῃ ἔδραν πρόσφορον εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς. Τὸ Διαρκὲς Παγκόσμιον Συμβούλιον, ὅπερ ἔσται τὸ μέγιστον καθίδρυμα ἐν τῷ κόσμῳ, θὰ ἀπαιτήσῃ καὶ ἔδραν ἀνταποκρινομένην τελείως πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ τὸν σοβαρὸν ἅμα καὶ εὐγενῆ καὶ ἱερόν.

Οἱ κυριώτεροι ὄροι, οὓς δέον νὰ πληροῖ ἡ ἔδρα τοῦ Διαρκοῦς Παγκοσμίου Συμβουλίου, φαίνεται ὅτι εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι:

1) — τόπος ἔχων φυσικὰς καλλονὰς, κλίμα εὐκραὲς καὶ ὅσῳ τὸ δυνατόν ὑγιεινότερον,

2) — ἀπόλυτος ἀνεξαρτησία καὶ ἀπόλυτος οὐδετερότης, ὡς καὶ εὐχέρεια πρὸς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν διαφόρων ἡπείρων τῆς γῆς,

3) — ὀργάνωσις τελεία σύμφωνος πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν.

Β' — Ἡ πόλις τοῦ φωτός

Συνεπῶς τὸ Διαρκές Παγκόσμιον Συμβούλιον, ἐξασκοῦν τὸ ἔργον αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς εἰς ἔδραν προσωρινήν, ὀφείλει νὰ ἀσχοληθῇ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ζήτημα τῆς οὐδετερότητος, ὡς καὶ τὸ τῆς ὀριστικῆς ὀργανώσεως τῆς ἔδρας αὐτοῦ. Κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ὅρους τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας, τὰ τρία ταῦτα στοιχεῖα, ὁμοῦ λαμβανόμενα, δὲν θὰ δυνηθῶσι, πιστεύομεν, νὰ πραγματοποιηθῶσιν, εἰμὴ διὰ τῆς ιδρύσεως εἰδικοῦ κέντρου, ἢτοι πόλεως ὅπως νέας, **Φωτοπόλεως** προωρισμένης ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν **ὑψηλὸν** αὐτῆς **σκοπὸν**.

Ἡ πόλις αὕτη, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς, δέον νὰ φέρῃ **ὄνομα συμβολικόν**, ἐπὶ παραδείγματι, **πόλις τῆς παγκοσμίου εἰρήνης** ἢ **πόλις τῆς ὁμονοίας** ἢ **πόλις τοῦ Φωτός**. Δέον δὲ νὰ κατέχῃ **μνημεῖον, πραγματικῶς ἐπιβλητικὸν** καὶ συμβολίζον ταῦτοχρόνως:

- 1) τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν,
- 2) τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν μεταξὺ τῶν θρησκειῶν,
- 3) τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν μεταξὺ τῶν ἀτόμων.

Τὰ τρία ταῦτα μεγαλοπρεπῆ σύμβολα, τελείως ἀπεικονίζοντα τὸν σκοπὸν, παραμένοντα εἰς τὸ διηνεκές, θὰ ἐξεγείρωσι τὴν φαντασίαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ θὰ διακωνίζωσι μεταξὺ τῶν μελλουσῶν γενεῶν τὸ **ἀπειροπληθὲς τῶν λόγων**, οἵτινες ἐπὶ τέλους ἠνάγκασαν τὴν ἀνθρωπότητα ὀλόκληρον νὰ λάβῃ τὰ μέτρα ταῦτα, ὅπως λυτρωθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς τοῦ φοβεροῦ τούτου λοιμοῦ, τοῦ πολέμου, ὡς καὶ πάσης ὀλεθρίας διὰ τὰς διαφόρους τάξεις τῶν ἀνθρώπων παρεννοήσεως.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ πόλις αὕτη τῆς παγκοσμίου εἰρήνης δέον ν' ἀνταποκρίνηται πρὸς ὅλους τοὺς ὅρους καὶ τὰς ἀπαιτήσεις, τέσον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου, ὅσον καὶ πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν μελῶν αὐτοῦ. **Οἰκοδομαὶ** ἀνεγερθήσονται δι'

ἕκαστον τῶν Συμβουλίῶν ἰδιαιτέρως, ὡς καὶ διὰ τὰ τρία Συμβούλια ἠνωμένα. **Ἐκκλησίαι, τεμένη, συναγωγαὶ** καὶ ἄλλοι **εὐκτήριοι οἴκοι** θὰ ἀνεγερθῶσιν ἀναλόγως τῆς ποικιλίας τῶν θρησκευτῶν τῶν διαφόρων μελῶν καὶ τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν.

Ἡ πόλις αὕτη τοῦ φωτός, δέον, ἐννοεῖται, νὰ περιέχῃ κατοικίας τῶν συμβούλων καὶ πάντων τῶν προσώπων τῶν εἰς αὐτοὺς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως προσκεκολλημένων, ὡς καὶ παντὸς τοῦ προσωπικοῦ τῆς δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου. Ὅφειλει νὰ ἔχῃ τὰ τυπογραφεῖα αὐτῆς, ἔτι δὲ βιβλιοθήκας καὶ ἐν γένει *πάν ὅτι ἀναγκαιοῖ* ὅπως εὐκολύνῃ τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου καὶ παρέχῃ ἄνετον τὸν βίον εἰς τὰ μέλη καὶ τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν.

Γ' — Πόλις διεθνῆς

Ἡ πόλις τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ἢ πόλις τῆς ὁμονοίας δέον νὰ ᾖ καὶ **διεθνῆς**. Αὕτη μόνη

θὰ καθορίσῃ τὴν ἑαυτῆς διοίκησιν, ἐπὶ παραδείγματι, κατὰ τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως τῶν μοναστηρίων ἢ μικρᾶς δημοκρατίας. Ὅλα τὰ ποσὰ τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς συντήρησιν, διατροφήν, διοίκησιν καὶ λοιπά, ὑπαχθήσονται εἰς ἓν μόνον ταμεῖον, ὅπερ θέλει τροφοδοτεῖσθαι ὑπὸ τῶν διαφόρων χωρῶν τοῦ κόσμου.

Δ' — Λογισμοὶ τινες

Ἡ ἀνέγερσις πόλεως νέας ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται τι παράξενον καὶ ἰδίως πολυδάπανον. Ἄλλ' εὐθὺς ἅμα σκεφθῆ τις ὀλίγον, καθίσταται κατάδηλον ὅτι πρόκειται περὶ ἔργου **μεγάλης ὠφελιμότητος**, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ διὰ δαπάνης σχετικῶς ἐλαχίστης. Πόση ἄρα γε δύναται νὰ ᾖναι ἡ δαπάνη σῦτη, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς δαπάνας τὰς καταβλητέας πρὸς ἐπανόρθωσιν ὅλων τῶν ζημιῶν τῶν γενομένων εἰς

ἀπειρίαν χωρίων καὶ πόλεων, ἃς ὁ γενικὸς πόλεμος τόσον ἀσπλάγγως κατέστρεψεν;

Ἐθεωρήθη ἐπιτρεπομένη ἢ πολυτέλεια τοῦ ἐξοπλισμοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ἔτη, διὰ δαπανῶν καταθλιπτικῶν, δισεκατομμυρίων κατ' ἔτος!... Κατήντησαν, συνεπεία τῶν ἐξοπλισμῶν, νὰ ἐπιπέσωσιν οἱ μὲν κατὰ τῶν δέ, καὶ νὰ σπαταλήσωσιν οὕτως ἐν τῇ σημερινῇ φοβερᾷ καταστροφῇ τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν πεντακοσίων δισεκατομμυρίων!... Ἔσονται πρὸς τούτοις ὑποχρεωμένοι νὰ δαπανήσωσι νέα δισεκατομμύρια πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχίων τῶν δημιουργηθειῶν ὑπὸ τῆς μοιραίας συμφορᾶς, τῆς μεγίστης ἐξ ὅσων ποτὲ ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία!...

Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ πόλις τῆς παγκοσμίου εἰρήνης θὰ ἀπαιτήσῃ ὑπέρογκον δαπάνην, σημαίνει ὅτι ὑφίσταται μὲν διάθεσις νὰ δαπανῶνται ἀενάως δισεκατομμύρια ἐπὶ δισεκατομμυρίων πρὸς τὸν σκοπὸν, τὸν τερατωδέστατον καὶ ἀπεχθέστατον ἐν

τῷ κόσμῳ, ἔλλειψις δὲ θελήσεως διὰ δαπάνην ποσοστοῦ σχεδὸν ἀσημάντου, δι' ἔργον τεῖνον ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν κατάργησιν αὐτῶν τούτων τῶν κολοσσιαίων δαπανῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τῶν μεγίστων δεινοπαθημάτων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ ἀνέγερσις τῆς πόλεως τοῦ φωτός, εἰς μέρος ὄλως εἰδικὸν καὶ ἐκ θεμελίων, θὰ ἔχη τὴν ὑψίστην σπουδαιότητα ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἔσται ἐκτὸς παντὸς ξενικοῦ ἐπηρρασμοῦ. Ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος ἡ πόλις αὕτη δεόν νὰ θεωρῆται **ἱερά**, ἀφοῦ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὡς μόνην σκέψιν καὶ ἀποστολὴν θὰ ἔχωσι τὴν καθαρὰν καὶ ἀπλῆν ἐφαρμογὴν τῆς θείας ἐντολῆς **ἐπὶ γῆς εἰρήνη**, ἣν πᾶσαι αἱ θρησκεῖαι διδάσκουσιν.

Ο ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

ΠΕΡΙΕ ΔΕ ΤΟΥ ΕΞΟΧΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΠΥΡΗΝΟΣ,

ΤΟΥ

ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΕΞΕΛΙΧΘΩΣΙΝ

Η ΗΘΙΚΗ ΒΕΛΤΙΟΣΙΣ

ΚΑΙ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ

ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΤΟΥ „ΦΑΡΟΥ“

(“Ορα «Φάρον» Ἀριθ. 2 καὶ 4 Σεπτ. 1918.)

Ο ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ

ΦΩΤΟΠΟΛΙΣ

Ὡς χρυσαυγεῖς ἀκτῖνες ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ὀρίζοντος τοῦ παγκοσμίου πολεμικοῦ Πυριφλεγέθοντος ἀναδύονται αἱ ποθεῖναι εἰδήσεις περὶ ἀνατολῆς τῆς ροδοδακτύλου Ἡοῦς τῆς εἰρήνης. Οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν ἀλληλοδιαδόχως ἐκπέμπουν ὑπαινιγμοὺς καὶ εἰσηγήσεις καὶ προτάσεις καὶ ἐλπίδας. Μεταξὺ πάντων τούτων ἀπλῆ, εὐληπτος, ἀπερίφραστος, ἀποκρυσταλλωτικὴ ἀνιήχησεν ἡ δήλωσις τῆς Α. Υ. τοῦ Μ. Βεζύρου :

« Εἰρήνη πρὸ τοῦ χειμῶνος· ὁ πόλεμος ἐξήντηλε πλέον ὅ,τι εἶχε νὰ παρουσιάσῃ εἰς ἀνδραγαθήματα. »

Ὁ Μπούριαν τῆς Αὐστρίας ἀπέλυσεν εἰλικρινῆ πρόσκλησιν συνδιαλέξεως περὶ τράπεζαν. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Γερμανίας ἐξεφράσθη πρὸς ἀντιπροσώπους ἐργατικῶν συνδικάτων ὑπὲρ συμβιβαστικῆς εἰρήνης, προσθεὶς ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι πλησιεστέρα ἢ ὅσον πιστεύεται. Ἄλλὰ τὸ μέσον; Οὐδεὶς ἐπιδεικνύει.

Ὑπὸ τοιαύτας ἐντυπώσεις συνηντήσαμεν τὸν ὄνειροπόλον τῆς «Φωτοπόλεως» κ. Δήμκωφ καὶ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μὴ τῷ ἀποτείνωμεν ἐρωτήσεις τινάς.

— Πῶς, τῷ εἶπομεν, συνελάβετε τὴν ιδέαν *Παγκοσμίου διαρκοῦς συμβουλίου*;

— Ὅτε, ἀπήντησε μεθ' ὕφους ἀδιασείστου πεποιθήσεως, ἔμαθον ὅτι ἡ Ρωσ. κυβέρνησις ἐν ὀνόματι τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου τοῦ Β' ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον, προσκαλοῦσαν τὰς διαφόρους χώρας εἰς *γενικὸν ἀφοπλισμόν!* ἔσχον τὸ προαίσθημα ὅτι ἡ εὐγενὴς αὕτη πρότασις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τελεσφορήσῃ, διότι εἶχε παρουσιασθῆ τρόπον τινὰ *ἄγαν αἰφνιδίως* δηλαδή ἄνευ τινὸς προπαρασκευῆς ἐπαρκοῦς μακρᾶς καὶ ἀναλόγου πρὸς τὸ μέγεθος, τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ἀργαλεότητα τοῦ προβλήματος. Διότι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ὅσον περισσότερο ἔντονον εἶναι τὸ φῶς, τόσον μεγαλειτέρα ἀνάγκη εἶναι νὰ παρουσιάζεται βαθμιαίως. Ἄλλως θὰ μᾶς θαμβώσῃ.

— Ἄλλὰ μήπως ἡ πρόσκλησις ἐκείνη δὲν ἔκαρποφόρησε τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης;

— Μάλιστα, βεβαιότατα. Ἄλλὰ... ἡ πρόσκλησις αὕτη — ὅσον φιλανθρωπικῆ, ὅσον ὑψηλῆ καὶ ὑπέροχος καὶ ἂν ἦτο — γενομένη ὅμως ὡς ἐγένετο, δηλαδή αἰφνιδιαστικῶς καὶ ὑπὸ τοῦ κολοσσαιοτάτου τῶν κρατῶν, παρήγαγε μᾶλλον *κατάπληξιν* καὶ ἡ κατάπληξις αὕτη ὑπῆρξε τοσοῦτω μεγαλειτέρα ὅση ἡ Εἰμαρμένη ἠθέλησε νὰ γίνῃ *εἰς στιγμήν*, καθ' ἣν οἱ ἐξοπλισμοὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων εὐρίσκοντο σχεδὸν εἰς τὸ ἀπόγειον αὐτῶν. Καὶ ἐγεννᾶτο ἡ ἀμηχανία διὰ τοὺς μὲν, πῶς νὰ ἐγκαταλίπουν τοὺς ἐξοπλισμοὺς τοὺς γενομένους ἀντὶ θυσίας μὲν τοσοῦτων ἑκατομμυρίων, ἐπὶ σκοπῷ δὲ ἀνακτήσεως ἐκείνου, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀπολέσει διὰ τοὺς δὲ, πῶς νὰ ἀφοπλισθῶσι καὶ ἀφωπλισμένοι διὰ τίνος μέσου νὰ φυλάξωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχον κερδήσει. Ἄλλοι πάλιν διηρωτῶντο: «Διατί ἡ πρότασις αὕτη προέρχεται παρ' ἐκείνου, τοῦ ὁποίου αἱ ἀποθῆκαι εἶναι πλήρεις μέχρις ὑπερεκχειλίσεως; Ἐν τῇ Συνδιασκέψει ἐκείνη μάλιστα εἶχον προβῆ μέχρι τοῦ νὰ θεωρήσωσιν ὑποπτον τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ρώσου αὐτοκράτορος!

Ὑπὸ τοιούτους ὄρους ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Χάγης, καρπὸς τῆς ρωσικῆς πρωτοβουλίας, δὲν ἠδυνήθη δυστυχῶς νὰ περιλάβῃ *τὸ σύνολον τῶν*

παγκοσμίων προβλημάτων, οὔτε μάλιστα ἅπαντα τὰ διεθνῆ πολιτικά ζητήματα, τὰ ὁποῖα, ἀχώριστα ὄντα ἀλλήλων, ἐπηρέασαν τὸν κόσμον εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα κράτη κατήντησαν εἰς φρικαλέαν ἀλληλοκτονίαν. Καὶ ἤδη, ὡσεὶ προὔκειτο περὶ μαθήματος παρὰ τῆς Προνοίας, ὑπέστησαν τὰ χειρότερα, ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα εἶχον καὶ τὸ μεγαλείτερον συμφέρον καὶ καθῆκον νὰ συνεννοηθῶσι προληπτικῶς.

— Καὶ τί νομίζετε ὅτι ἀντὶ τοιούτου ἠδύνατο νὰ γίνη;

— Ἀφοῦ διεμόρφωσα τὴν πεποίθησίν μου ὅτι ἐν τῷ προβλήματι τούτῳ τῷ τόσον περιπλόκῳ καὶ τόσον σπουδαίῳ, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γίνη ἐνέργεια ὅσον τὸ δυνατὸν μεθοδικωτέρῳ, κατέληξα εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἔπρεπε μᾶλλον νὰ προταθῇ

ἡ ἔρευνα τῶν αἰτίων,

τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τοὺς ἐξοπλισμούς, ν' ἀρθῶσι τὰ αἷτια καὶ βαθμιαίως νὰ συναρθῶσιν οὕτω ἐμπράκτως καὶ οἱ ἐξοπλισμοὶ αὐτοί.

Ἐπειδὴ ὁμως προσδιεπίστωσα ὅτι τὰ αἷτια τὰ συγκλονοῦντα τὴν ἀνθρωπότητα *δὲν ἔγκεινται μόνον ἐν τῇ πολιτικῇ*, ἀλλ' ἐμφιλοχωροῦσι ταῦτο-

χρόνως καὶ εἰς τὰς *πολιτικὰς* σχέσεις καὶ εἰς τὰς *θρησκευτικὰς* σχέσεις καὶ εἰς τὰς *κοινωνικὰς* σχέσεις, ἐδέησε ν' ἀναζητήσω *ἐν μέσον εὐρύτατον*, ἀλλὰ ταῦτοχρόνως λίαν λεπτὸν καὶ δραστικὸν, τὸ ὁποῖον ἄνευ ἀναστατώσεων, ἀλλὰ διὰ βαθμιαίων μεταρρυθμίσεων θὰ δυνηθῇ νὰ βελτιώσῃ τὰς ἐν λόγῳ ποικίλας σχέσεις *ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν*, ἵνα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καὶ οὐχὶ διὰ τῶν ὅπλων, τεθῶσι καὶ διατηρῶνται ἐν ἀρμονίᾳ *πάντα τὰ μέρη καὶ πάντα τὰ στρώματα* τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας.

Καὶ ὡς τοιοῦτον μέσον;

— Καὶ ἐσκέφθην τότε ὅτι τὸ κάλλιστον θὰ ἦτο νὰ καταρτισθῇ, *ἐν ὕπατον καὶ διαρκὲς συμβούλιον* ἀποτελούμενον ὑπὸ ἀνδρῶν — *ἠθικότητος* δεδοκιμασμένης καὶ *ικανότητος* ὑπερόχον, ἰδίως δὲ εἰς τὰ πολιτικά, εἰς τὰ θρησκευτικὰ καὶ εἰς τὰ κοινωνικά, — ἐκλεγομένων ὑπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν καὶ ὑπὸ πασῶν τῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου.

Εἶπον ὕπατον καὶ διαρκὲς, διότι γνωρίζομεν ἤδη ἐκ πείρας τὰ ἀποτελέσματα... πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε Συνδιασκέψεων καὶ Συνεδρίων... *μικρῶν βροχῶν, σπανίων καὶ σιγμιαίων, αἷτινες ἐξατμίζονται πρὶν ἢ ἀπορροφηθῶσιν ὑπὸ τῆς γῆς.*

— Καὶ τί θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοιοῦτον συμβούλιον;

— Ἐπειδὴ τὸ Ὑπατον τοῦτο Συμβούλιον ὁ-

φείλει νὰ ἦναι τρόπον τινὰ ὁ *ἐγκέφαλος* ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ συνηθροισμένον εἰς ἓν μόνον κέντρον, ἐπομένως πρὸς *αὐτό*, Ἔστιαν τῆς Ἠθικῆς, Ἔστιαν τῆς Δικαιοσύνης, Ἔστιαν τοῦ Πολιτισμοῦ, Κέντρον ἀπασῶν τῶν Παγκοσμίων Σχέσεων, ἐν ἐνὶ λόγῳ *Κέντρον Ὑψιστον καὶ Παγκόσμιον*, θὰ συρρέωσι καὶ θὰ ἐκδηλῶνται *ἅπαντα τὰ δεινὰ* τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ στρωμάτων τῆς ἀνθρωπότητος· *ἐκεῖ* δ' ἀκριβῶς διὰ μελετῶν ἐνδελεχῶν καὶ πεφωτισμένων θ' ἀναζητῶνται *τὰ φάρμακα* πάντων τῶν διεθνῶν καὶ κοινωνικῶν κακῶν. Τὰ φάρμακα ταῦτα θὰ δυνηθῶσι *τότε* νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐν πλήρει γνώσει τῶν πραγμάτων καὶ μετὰ ἀγνώστου· *μέχρι τοῦδε* Δικαιοσύνης καὶ Ἀμεροληψίας χάρις εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν, εἰς τὴν ποικιλίαν, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα, εἰς τὴν ἰκανότητα καὶ εἰς τὸ ἠθικὸν ποιὸν τῶν μελῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ *Ἐπέρτατον τοῦτο Συμβούλιον*.

— Λαμπραὶ ὑποσχέσεις καὶ θεωρίαι· ἀλλ' εἶναι γενικαί, ἀόριστοι! Δέν εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς εἴπητε ὀλίγον λεπτομερέστερα, συγκεκριμένα καὶ σαφῆ περὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ ἔργου καὶ τῶν ἀσχολιῶν τοῦ συμβουλίου τούτου;

— Τὰ παγκόσμια ζητήματα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἔχει ν' ἀσχοληθῇ τὸ Ἐπέρτατον Συμβούλιον εἶνε τόσοσιν πολυάριθμα, τόσοσιν περίπλοκα καὶ τόσοσιν

ποικίλα, ὥστε, ὡς ἐννοεῖτε κάλλιστα, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἔχη τις εἰς ὀλίγας λέξεις συγκεκριμένην καὶ ὠρισμένην ἰδέαν περὶ τῆς διοργανώσεως καὶ τῶν μελλοντικῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἀφοῦ ἄλλως τε ἢ τε διοργάνωσις καὶ αἱ ἐργασίαι ὀφείλουν νὰ προσαρμόζονται πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐκασταχοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν ἐκάστοτε καιρῶν.

Ἐν τούτοις ἐξεταζομένων τῶν παγκοσμίων ζητημάτων οἷα σήμερον παρουσιάζονται, ἵνα ἐπιδιωχθῇ μεθ' ἀρμοδιότητος ἢ λύσις των, φρονῶ ὅτι θὰ δεῖσῃ τὸ Παγκόσμιον Διαρκὲς Συμβούλιον ν' ἀπαρτισθῇ ὑπὸ τριῶν Μεγάλων καὶ Κυρίων Συμβουλιῶν, τοῦ Πολιτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Θερησκευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου, νὰ ὑποδιαιρεθῇ δὲ εἰς 24 περίπου Ἀνώτατα Τμήματα, τῶν ὁποίων

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΕΣΟΝΤΑΙ :

1. Ἡ Ἐσωτερικὴ Διοργάνωσις τοῦ Συμβουλίου.
2. Ἡ Παγκόσμιος Ἀσφάλεια.
3. Ἡ Παγκόσμιος Δικαιοσύνη.
4. Αἱ μεταξὺ τῶν Θερησκευμάτων Σχέσεις.

5. Αἱ Παγκόσμιαι Ὅδοι καὶ Συγκοινωνίαι.
6. Τὰ Ζητήματα τῶν Ἑδαφῶν, τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν Ἀποικιῶν.
7. Οἱ Πληθυσμοί, Μεταναστεύσεις καὶ Ἐποικισμοί.
8. Ἡ Ἀναλογία τῶν χρηματικῶν Εἰσφορῶν τῶν διαφόρων κρατῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Συμβουλίου.
9. Ἡ Ἀντιπροσώπευσις τοῦ Συμβουλίου εἰς τὰ διάφορα κράτη.
10. Ὁ Γενικὸς Ἀφοπλισμὸς.
11. Ἡ Παγκόσμιος Δημοσία Ἐκπαίδευσις.
12. Ὁ Παγκόσμιος Τύπος.
13. Ἡ Παγκόσμιος Ὑγιεινή.
14. Ἡ Παγκόσμιος Γεωργία.
15. Ἡ Παγκόσμιος Βιομηχανία καὶ Ἔργασια.

16. Τὸ Παγκόσμιον Ἐμπόριον.
17. Τὰ Παγκόσμια Μεταλλεῖα, Δάση καὶ ἄλλα Φυσικὰ Πλούτη.
18. Τὰ ἐν ταῖς διαφόροις κράτεσι Δάνεια, αἱ Ἐκδόσεις καὶ οἱ Φόροι.
19. Τὰ Γενικὰ Προφυλακτικὰ Μέσα κατὰ τῶν θεομηνιῶν καὶ παθῶν τῶν ἄλλων καταστροφῶν.
20. Ἡ Ἄμεσος Ἀρωγὴ εἰς τὰ θύματα πάσης καταστροφῆς ἢ δυστυχήματος οἴουδῆποτε καὶ ἡ εἰς πάντα σωτήρα ὀφειλουμένη Ἀμοιβή.
21. Τὰ Φιλανθρωπικὰ Καθιδρύματα παντὸς εἴδους.
22. Ἡ Περιστολὴ τῶν ἀνηθίκων ἐθίμων καὶ τῶν ὀλεθρίων κακιῶν.
23. Ἡ Προστασία τῶν ζῴων.

24. Ἡ Παγκόσμιος Ἐνθάρονδεις
πάσης ἐφευρέσεως καὶ παν-
τός ἔργου καὶ σχεδίου, ἀνε-
γνωρισμένου ὡς ὠφελίμου
εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα.

Ἐκαστον τῶν τμημάτων τούτων δύναται νὰ υποδιαιεθῆ εἰς Δευτερεύοντα Τμήματα ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Εὐνόητον ὅτι ἕκαστον τῶν ἐν λόγῳ 24 τμημάτων θὰ περιλαμβάνη μέλη ἀρμόδια ἐκ πάντων τῶν κρατῶν, τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν θρησκευτῶν τοῦ Κόσμου, **πᾶσα δ' ἀπόφασις** οἰουδήποτε τμήματος δὲν θὰ ἐφαρμόζηται εἰμὴ μετ' ἔγκρισιν ὑπὸ τῶν Τριῶν Μεγάλων Συμβουλίῶν συνερχομένων καὶ ἀποτελούντων οὕτω τὸν **Ἵπατον Διαιτητὴν** δι' ὅλα τὰ παγκόσμια ζητήματα.

Οὕτω, φρονῶ, ἔσται δυνατὸν νὰ βελτιωθῆ ἡ τύχη τῆς Ἀνθρωπότητος **ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις** καὶ ν' ἀποφευχθῶσιν εἰ αἰῶνιαι ἐκεῖναι διχόνοιαι, ἀφ' οὔ αἱ παρεννοήσεις δὲν δύνανται νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἄλλως εἰμὴ δι' ἀμοιβαίων μικρῶν ὑποχωρήσεων, ἧτοι διὰ **συμβιβασμῶν καὶ συναρμογῶν πρακτικῶν καὶ καλῆς πίστεως**. Ἄλλ' ἵνα συνεννοηθῶμεν καὶ βαδίσωμεν ἐπὶ τῆς κοινῆς ὁδοῦ, πρέπει πρῶτον νὰ ἐννοήσωμεν ἀλλήλους, καὶ ἵνα ἐννοή-

σωμεν ἀλλήλους ἀνάγκη νὰ γνωρισθῶμεν, ἵνα δὲ γνωρισθῶμεν πρέπει νὰ πλησιάσωμεν ἀλλήλους καὶ ἵνα γίνῃ ἡ τοιαύτη προσέγγισις, ἀπαιτεῖται ἐν **Κέντρῳ Συναντήσεως καὶ Ἐπικοινωνίας**, ἀνταποκρινόμενον πληρέστατα εἰς τὸν Προορισμόν των.

— Καὶ πότε φρονεῖτε ὅτι θὰ δεῆσῃ νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν ἴδρυσιν Συμβουλίου τοιαύτης σπουδαιότητος;

— Ἡ πείρα διδάσκει ἡμᾶς ὅτι πρὸ πάντων ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν πραγμάτων τῆς Φύσεως ἵνα ἐπιτευχθῆ ἀποτέλεσμα καλόν, ὀφείλομεν πάντοτε νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψει **τὸν καιρὸν** καὶ τὴν ἐποχὴν.

Ἄλλ' ἀφοῦ σήμερον ὀδυνᾶται καὶ φλέγεται ὁ κόσμος ὅλος, ἀφοῦ τὸ αἷμα ρέει ποταμηδόν, τὰ δὲ μίση καὶ τὰ πάθη εὐρίσκονται εἰς τὸ κατακόρυφον, δὲν εἶναι ποσῶς σήμερον ἢ στιγμὴ ν' ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν δημιουργίαν Συμβουλίου τηλικαύτης σπουδαιότητος, τὴν ὁποῖαν τοσοῦτον καλῶς ἀνεγνωρίσατε.

Τὸ οὐσιῶδες τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ἵπατον καθῆκον τῶν ἰθυντῶν τῶν κρατῶν εἶναι **νὰ σταματήσωσιν ἀμέσως τὸν ἀνήκουστον αὐτὸν Κατακλυσμόν δι' οἰουδήποτε μέσου**, νὰ κατευνάσωσι τὰ πάθη, νὰ ἐπενέγκωσι τὴν λήθην τοῦ μίσους καὶ ἔπειτα **ἀνευ χρονοτριβῆς ν' ἀρχίσωσι νὰ διαδίδωσι, ν' ἀναπτύσσωσι καὶ ἐνισχύσωσι τὴν ιδέαν ταύτην**, ἣτις εἶναι

κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην ἢ ἀρίστη ἐξ ὅσων δύναται ὁ ὀρθὸς λόγος νὰ μᾶς ὑπαγορεύσῃ.

— Ἀλλὰ πιστεύετε, κ. Δήμκωφ, ἀληθῶς ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ λύσις τοῦ ἀχανοῦς αὐτοῦ προβλήματος;

— 1. Εἶναι πολὺ εὐκολώτερον, μᾶς ἀπεκρίθη, ν' ἀντιγράψῃ τις καὶ νὰ τελειοποιῇ ἢ νὰ διμιουργῇ καὶ νὰ ἐφευρίσκη.

2. Εἶναι πολὺ εὐκολώτερον νὰ οἰκοδομῇ τις δι' ὑλικῶν προητοιμασμένων μᾶλλον ἢ δι' ὑλικῶν τῶν τυχόντων.

3. Εἶναι πολὺ εὐκολώτερον νὰ κατασκευάζῃ τις εἰς μέγα σχῆμα μᾶλλον ἢ εἰς μικρόν, ὅταν, ἐννοεῖται, ἐπιτρέπουν τὰ μέσα καὶ ἡ ἔκτασις.

— Τί θέλετε νὰ εἴπητε;

— Παρατηρήσωμεν τί συμβαίνει εἰς τὰς διαφόρους χώρας καὶ ἅς τὸ ἀντιγράψωμεν λαμβάνοντες τὰ καλὰ σημεῖα καὶ ἀπορρίπτοντες τὰ κακά. Ἔπειτα ἅς τὰ ἐφαρμόσωμεν εἰς μεγάλην κλίμακα καὶ θὰ ἴδωμεν πάραυτα ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι τόσο φοβερόν ὅσον αἰετοτε ὑπετέθη. Ἄς ἐπιχειρήσωμεν σοβαρῶς νὰ ἐπιλύσωμεν αὐτὸ καὶ θὰ ἴδωμεν ὅτι θὰ εὐοδωθῇ.

— Ἐξηγηθῆτε, παρακαλῶ.

— Κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς ἀρχαιοτάτους οἱ

εἰς μίαν φυλὴν ἀνήκοντες ἄνθρωποι κατώρθωσαν νὰ δημιουργήσωσι θεσμόν, ὅστις ἔθετε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τάξιν ἀναμεταξὺ αὐτῶν. Ἄλλοι λαοὶ τοὺς ἐμιμήθησαν. Διατί λοιπὸν σήμερον αἱ διάφοροι ἐξουσίαι, κυβερνητικαί, θρησκευτικαί καὶ λοιπαί, ἀφοῦ εἶναι τόσον πεπαιδευμένοι καὶ πεπειραμένοι, κατέχουσι δὲ καὶ τοσαῦτα μέσα δράσεως, διὰ τί δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἰδρῦσωσι θεσμόν, ὅστις — χωρὶς νὰ θίγῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν των — θὰ τὰς συνεκράτει εἰς σχέσεις οἰονεὶ τελειοτάτας πρὸς ἀλλήλας. Πιστεύω ὅτι τὸ σημερινὸν τρομερὸν μάθημα θὰ μᾶς διδάξῃ κάτι καὶ ἐν τούτῳ.

— Παρατήρησα ὅτι στηρίζετε ἐν γένει τὰς ἰδέας σας ἐπὶ τῶν φυσικῶν νόμων. Εἰς τί ἄρα γε σχετικὸν στηρίζεσθε ἵνα ἐκφράζητε τοσοῦτον ἐδραϊαν ἐλπίδα ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἑνὸς διαρκοῦς Παγκοσμίου Συμβουλίου;

— Ἡ καθολικὴ ἀρχή:

«**Θερίζει τις ὅ,τι σπείρει**»

μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ ἀνθρωπότης θὰ καταστῇ ἀναμφηρίστως τοιαύτη, οἷαν τὸ Ἵπέρτατον Συμβούλιον θὰ τὴν φαντασθῇ καὶ θὰ τὴν θελήσῃ:

«**Ἀνθρωπότης ὑγιαίνουσα καὶ καλῶς ἐνηρμοτισμένη**».

Διότι, ἀφ' οὗ ἡ ἰδέα εἶναι τὸ σπέρμα, ἡ δὲ θέλησις

ὁ μοχλὸς πάσης ἀνθρωπίνης δράσεως, τὸ ἀποτέλεσμα ἔσται τοσοῦτον τελειότερον ὅσον αὐτὸ τὸ σπέρμα εἶναι τοιοῦτον, τὸ αὐτὸ δ' ἀποτέλεσμα ἔσται τοσοῦτον καλλίτερον ἢσφαλισμένον, ὅσον ὁ μοχλὸς θὰ ἦναι ἰσχυρότερος.

Ἔχω δὲ τὸ βαθὺ συναίσθημα ὅτι

τὸ

Ἐπίτετον Συμβούλιον

ἢ

Παγκόσμιον Διαρκὲς Συμβούλιον

τὸ ὁποῖον θὰ συγκροτηθῆ ἐπὶ μόνῳ τὸ σκοπῷ
να φροντίσῃ ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Καλοῦ,
θὰ ἐπιτύχῃ τὸν *ἱερὸν σκοπὸν του,* πρὸ τοῦ τέλους
μάλιστα τοῦ Κ' αἰῶνος.

SISMANOGLIO
MEGARO

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ

0175